

જૂના સમયમાં ગુરુ પરંપરા હતી, પરંતુ તે એટલા માટે હતી કે મનુષ્ય જ્ઞાની થઈને પોતાનું ભલું કરતો હતો

ગુરુ લોભી ચેલા લાલચી, દોનો ખેલે દાવ,
ભવસાગરમે દૂબતે, જીડ પટ્યાર કી નાવ ।

ગુરુ સમજે છે કે ચેલા અને ચેલીઓ કંઈ ને કંઈ આપશે જ અને ચેલા ચેલીઓ સમજે છે કે જૂન સમ ખાચા વગેરે પાપમાંથી ગુરુજી છાડવશે. આવી લાલચેને લીધે ગુરુ અને ચેલા ચેલીઓ બને ભવસાગરના દુઃખમાં દૂબેને મરી જાય છે. પણચરની નવારીમાં બેસનાર ચાનીઓ સમુદ્રમાં દૂબી જાય છે. એવા ગુરુને અને ચેલા ચેલીઓને વિકાર છે. તેમની પાસે કોઈએ ઉચા પથ ન રહેનું જોઈએ. જે ઉચ્ચો રહેશે તે દુઃખ સાગરમાં પડશે. જેવી પોપલીલા પુજારીઓ અને પૌરાણિકોએ ચ્યાલાચી છે. આ બન્ધું સ્વાર્થીઓનું કામ છે જે પરમાર્થી લોકો છે તે તો પોતે દુઃખ અને કષ્ટ સહન કરીને પણ સસારના ઉપકાર કરવાનું કામ તજી દેતા નથી. ગુરુ માણાચય અને ગુરુ ગીતા વગેરે પણ આ લોભી લાલચી અને કુફળી ગુરુઓએ બનાવી છે.

ભારતમાં અનેક નગરો અને ગામોમાં એવા ગુરુઓ છે જે સ્વીઓ પાસે પોતાના પણ ઘોવાએ છે અને પોતાનો સ્વાર્થ સિક કરે છે. સંભાય છે કે પાનીપતમાં (હરિયાણા) એક સાધુ પહેલાં ચરણસપર્શ કરવતા ન હતા પરંતુ હવે તે

મોટો કોણ ? પરમાત્મા કે ગુરુ ?

દેખક : જગદિશચંદ 'વસુ' અનુ. - વૈદ મહેનનાના વેદાલકર

એટલા બધા ડોંગી અને પાંચંડી બની ગયા છે કે સ્વીઓ માતાઓ અને બેનો પાસે ચરણસપર્શ કરવામાં પોતાની મોટાઈ ગયે છે. તેમને ખખર નથી કે શાસ્ત્રોમાં લખ્યું છે કે માતાઓ અને બનોએ પરપુરખોને સ્વર્ણ પણ ન કરવો જોઈએ. તેમને માટે તો પાત્તે એ જ મોટામાં મોટા ગુરુ છે. તેની સેવા અને આશાનું પાલન કરું અને બાદકોને ઉઠેશેને સંસ્કરી બનાવવા એ જ તેમને માટે પરમધમણ છે. જે ગુરુઓએ સાધુ સંચારીઓ સ્વીઓને ચરણસપર્શ કરવાનું કંઈ છે અને ચરણસપર્શ કરવે છે તેમને અનેક જન્મ સુધી દુઃખ ભોગવું પડે છે. ગુરુ માણાચય અને ગુરુગીતા વગેરે આવા લોભી અને કુફળી ગુરુઓએ રેચેલ છે.

જૂના સમયમાં ગુરુ પરંપરા હતી, પરંતુ તે એટલા માટે હતી કે મનુષ્ય જ્ઞાની પોતાનું અને સંસારનું ભલું કરતો હતો. પરંતુ આજના ડોંગી ગુરુઓને પરંપરા ભરવાડોનો પરંપરા જેવી છે. અનો મુખ્ય દુઃશ્ય એવો છે કે સંસારના મનુષ્યો જેમ ઘેટા બકરાં પોતાના ભરવાડોની પાછા ચાલ્યા કરે અથવા તો

આ ગુરુઓની લીલા અપરંપાર છે. શિષ્યોની શ્રકાને વધારવા માટે એમને શિષ્યોને પોતાની જુન એકું ખવાદાવે છે. તે એમ સમજે છે કે જો શિષ્ય મારું એકું ખાશે તો સમજી લેવાનું કે એથે પોતાની બુદ્ધિ મને અર્પણ કરી દીધી છે. ચેલા ચેલીઓને એકું ખવાદાવાની પ્રચાર કરીને પણ સસારના ઉપકાર કરવાનું કામ તજી દેતા નથી. ગુરુ માણાચય અને ગુરુ ગીતા વગેરે પણ આ લોભી લાલચી અને સુખાં ગુરુઓએ બનાવી છે.

મદારીઓની પરંપરા જીવી છે કારણકે મદારીઓ પણ પોતાના પાણોના પશુઓને પોતાની ઈછા મુજબ નચાવ્યા કરે છે. મનુષ્યોને મનુષ્યમાંથી ઘેટાં બકરાં બનાવવા માટે અંધવિશ્વાસ અને ખોટી શ્રકાને ઉપયોગ કરે છે. જે મનુષ્ય એવું ઈછાથી હોય કે આવતા જન્મમાં મને ઘેટાં બકરાનો અવતાર મણે તેથે પોતાની બુદ્ધિ એક બાજુએ મુકીને કોઈ ધૂત ગુરુની પાછા ચાલવું જોઈએ. તે ગુરુ તેના કાનંમાં એક મંત્રની દૂંગ મારશે. અને ઉપદેશ આપશે કે જુઓ, અમે અમારા ગુરુ છીએ. અમે જેણું કહીએ તેવું તમારે કરું જોઈએ. આ ગુરુઓની લીલા અપરંપાર છે. શિષ્યોની શ્રકાને વધારવા માટે એમને શિષ્યોને પોતાની જુન એકું ખવાદાવે છે. તે એમ સમજે છે કે જો શિષ્ય મારું એકું ખાશે તો સમજી લેવાનું કે એથે પોતાની બુદ્ધિ મને અર્પણ કરી દીધી છે. ચેલા ચેલીઓને એકું ખવાદાવાની પ્રચાર કરીને પણ સસારના ઉપકાર કરવાનું કામ તજી દેતા નથી. ગુરુ માણાચય અને ગુરુ ગીતા વગેરે પણ આ લોભી લાલચી અને સુખાં ગુરુઓએ બનાવી છે.

મદારીઓની પરંપરા જીવી છે કારણકે મદારીઓ પણ પોતાના પાણોના પશુઓને પોતાની ઈછા મુજબ નચાવ્યા કરે છે. મનુષ્યોને મનુષ્યમાંથી ઘેટાં બકરાં બનાવવા માટે અંધવિશ્વાસ અને ખોટી શ્રકાને ઉપયોગ કરે છે. જે મનુષ્ય એવું ઈછાથી હોય કે આવતા જન્મમાં મને ઘેટાં બકરાનો અવતાર મણે તેથે પોતાની બુદ્ધિ એક બાજુએ મુકીને કોઈ ધૂત ગુરુની પાછા ચાલવું જોઈએ. તે ગુરુ

તેના કાનંમાં એક મંત્રની દૂંગ મારશે. અને ઉપદેશ આપશે કે જુઓ, અમે અમારા ગુરુ છીએ. અમે જેણું કહીએ તેવું તમારે કરું જોઈએ. આ ગુરુઓની લીલા અપરંપાર છે. શિષ્યોની શ્રકાને વધારવા માટે એમને શિષ્યોને પોતાની જુન એકું ખવાદાવે છે. તે એમ સમજે છે કે જો શિષ્ય મારું એકું ખાશે તો સમજી લેવાનું કે એથે પોતાની બુદ્ધિ મને અર્પણ કરી દીધી છે. ચેલા ચેલીઓને એકું ખવાદાવાની પ્રચાર કરીને પણ સસારના ઉપકાર કરવાનું કામ તજી દેતા નથી. ગુરુ માણાચય અને ગુરુ ગીતા વગેરે પણ આ લોભી લાલચી અને સુખાં ગુરુઓએ બનાવી છે.

મદારીઓની પરંપરા જીવી છે કારણકે મદારીઓ પણ પોતાના પાણોના પશુઓને પોતાની ઈછા મુજબ નચાવ્યા કરે છે. મનુષ્યોને મનુષ્યમાંથી ઘેટાં બકરાં બનાવવા માટે અંધવિશ્વાસ અને ખોટી શ્રકાને ઉપયોગ કરે છે. જે મનુષ્ય એવું ઈછાથી હોય કે આવતા જન્મમાં મને ઘેટાં બકરાનો અવતાર મણે તેથે પોતાની બુદ્ધિ એક બાજુએ મુકીને કોઈ ધૂત ગુરુની પાછા ચાલવું જોઈએ. તે ગુરુ

તેના કાનંમાં એક મંત્રની દૂંગ મારશે. અને ઉપદેશ આપશે કે જુઓ, અમે અમારા ગુરુ છીએ. અમે જેણું કહીએ તેવું તમારે કરું જોઈએ. આ ગુરુઓની લીલા અપરંપાર છે. શિષ્યોની શ્રકાને વધારવા માટે એમને શિષ્યોને પોતાની જુન એકું ખવાદાવે છે. તે એમ સમજે છે કે જો શિષ્ય મારું એકું ખાશે તો સમજી લેવાનું કે એથે પોતાની બુદ્ધિ મને અર્પણ કરી દીધી છે. ચેલા ચેલીઓને એકું ખવાદાવાની પ્રચાર કરીને પણ સસારના ઉપકાર કરવાનું કામ તજી દેતા નથી. ગુરુ માણાચય અને ગુરુ ગીતા વગેરે પણ આ લોભી લાલચી અને સુખાં ગુરુઓએ બનાવી છે.

મદારીઓની પરંપરા જીવી છે કારણકે મદારીઓ પણ પોતાના પાણોના પશુઓને પોતાની ઈછા મુજબ નચાવ્યા કરે છે. તે એમ સમજે છે કે જો શિષ્ય મારું એકું ખાશે તો સમજી લેવાનું કે એથે પોતાની બુદ્ધિ મને અર્પણ કરી દીધી છે. ચેલા ચેલીઓને એકું ખવાદાવાની પ્રચાર કરીને પણ સસારના ઉપક